

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Pavla Molka a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **Ondřejovická strojírna, a. s.**, se sídlem Českobratrská 1403/2, Ostrava, zast. JUDr. Alfrédem Šrámkem, advokátem se sídlem Českobratrská 1403/2, Ostrava, proti žalovanému: **Celní úřad pro Olomoucký kraj**, se sídlem Blanická 19, Olomouc, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 8. 2022, č. j. 96741/2022-580000-4, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 28. 5. 2024, č. j. 65 Af 2/2022-36,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný 34 dodatečnými platebními výměry ze dne 27. 5. 2020 žalobkyni doměřil antidumpingové clo z nerezových bezešvých trubek s kruhovým příčným průřezem tažených za studena nebo válcovaných za studena (celní zařazení 7304 41) v celkové výši 44 569 301 Kč (dále jen „dodatečné platební výměry“). Proti dodatečným platebním výměrům podala žalobkyně odvolání, které Generální ředitelství cel (dále jen „GŘC“) rozhodnutím ze dne 23. 3. 2022, č. j. 4267-8/2022-900000-31, zamítlo a dodatečné platební výměry potvrdilo (dále jen „rozhodnutí GŘC“). Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí žalobu spojenou s žádostí o přiznání odkladného účinku ke Krajskému soudu v Ostravě – pobočce v Olomouci (dále jen „krajský soud“), který usnesením ze dne 26. 4. 2022, č. j. 60 Af 12/2022-115, které nabylo právní moci dne 27. 4. 2022, přiznal žalobě odkladný účinek.

[2] Částku 1 200 000 Kč uhradila žalovanému žalobkyně ještě před rozhodnutím o její žádosti, kterou se domáhala rozložení úhrady nedoplatku na splátky. Dne 2. 10. 2020 žalovaný rozhodnutím č. j. 51057-4/2020-580000-11 povolil žalobkyni posečkání a rozložení

úhrady zbývajícího nedoplatku antidumpingového cla ve výši 43 369 301 Kč na splátky do 31. 5. 2022. Po rozhodnutí o povolení posečkání byla před vydáním usnesení o odkladném účinku žaloby v souladu se stanoveným splátkovým kalendářem uhrazena ještě částka 5 700 000 Kč.

[3] Žalobkyni dle jejího názoru přiznáním odkladného účinku usnesením ze dne 26. 4. 2022 vznikl přeplatek ve výši 6 900 000 Kč. Žádostí ze dne 12. 5. 2022 se domáhala u žalovaného převedení přeplatku ve výši 6 466 239 Kč na úhradu nedoplatku na antidumpingovém clu ve stejné výši, který jí vznikl z titulu dodatečných platebních výměrů vydaných Celním úřadem pro Moravskoslezský kraj dne 7. 2. 2022. Žalovaný ve sdělení ze dne 16. 5. 2022, č. j. 64167/2022-580000-4, uvedl, že přiznaný odkladný účinek žaloby nepůsobí zpětně, a proto nelze žádosti vyhovět. Dne 16. 6. 2022 podala žalobkyně žádost o vydání vratitelného přeplatku ve výši 6 900 000 Kč, ovšem žalovaný sdělením ze dne 29. 6. 2022, č. j. 82267/2022-580000-4, ani této žádosti nevyhověl. Následně žalobkyně podala dne 28. 7. 2022 proti tomuto úkonu žalovaného námitku, kterou žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 5. 8. 2022 zamítl.

[4] Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobu ke krajskému soudu, který ji zamítl nyní přezkoumávaným rozsudkem ze dne 28. 5. 2024. Vyšel z názoru, že účinky napadeného rozhodnutí (a předcházejícího prvostupňového rozhodnutí) se přiznáním odkladného účinku (tj. okamžikem právní moci usnesení o přiznání odkladného účinku) pozastavují v tom smyslu, že se odkládají až do doby právní moci rozsudku ve věci samé. Smyslem odkladného účinku je tedy „zmrazení stavu“ po dobu řízení o žalobě, hrozila-li by žalobci v důsledku splnění uložené povinnosti újma ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Přiznání odkladného účinku ovšem nemůže zpětně ovlivnit, co nastalo ještě před vydáním usnesení, kterým je žalobě odkladný účinek přiznán.

[5] Žalobkyně výše zmíněnou částku uhradila v souladu se stanoveným splátkovým kalendářem, a to v okamžiku, kdy dle pravomocných a vykonatelných dodatečných platebních výměrů, dosud nedotčených přiznaným odkladným účinkem, byla povinna k plnění. Okamžikem úhrady každé jednotlivé splátky pak dluh žalobkyně v příslušné části zanikl. Dle krajského soudu následně přiznaný odkladný účinek sice byl způsobilý žalobkyni po dobu soudního řízení „uchránit“ od povinnosti hradit vyměřené antidumpingové clo, avšak z povahy věci nemohl zpětně anulovat právní následky, k nimž již v mezidobí došlo. Nemohl jakkoliv ovlivnit dluh, který již splněním z její strany zanikl. Usnesení o přiznání odkladného účinku nemůže změnit to, co v mezidobí již nastalo. Skutečnost, že žalobkyně byla v souladu se splátkovým kalendářem povinna zaplatit určitou část antidumpingového cla, zaplatila ji a následně byl její žalobě proti rozhodnutím o dodatečném vyměření antidumpingového cla přiznán odkladný účinek, neznamená, že zaplatila žalovanému peněžité prostředky, ke kterým neexistovala povinnost je zaplatit. Naopak, žalobkyně platila splatné dlužné částky. Na dodatečné platební výměry žalovaného, potažmo rozhodnutí GŘC, je nutno hledět jako na stále existující a účinné rozhodnutí. Přiznání odkladného účinku v nyní projednávané věci znamená, že žalobkyně po dobu přiznání odkladného účinku nemusí žalovanému na antidumpingovém clu nic dalšího zaplatit. Uvedené závěry nejsou podle krajského soudu nijak v rozporu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) a ze dne 16. 8. 2022, č. j. 10 Afs 419/2020-50, zmiňovaným žalobkyní.

pokračování

II. Obsah kasační stížnosti žalobkyně a vyjádření žalovaného

[6] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodu nesprávného posouzení právní otázky ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[7] Stěžovatelka označuje závěry krajského soudu za rozporné s judikaturou NSS, konkrétně s jeho rozsudkem č. j. 10 Afs 419/2020-50, s názory odborné literatury a také se smyslem odkladného účinku, jak jej sám krajský soud definuje. Krajský soud si totiž ve svých závěrech protirečí, když na jednu stranu nerozporuje působení odkladného účinku *ex tunc*, avšak na druhou stranu vylučuje, že by odkladný účinek mohl zpětně ovlivnit, co nastalo před jeho přiznáním. Smyslem odkladného účinku správní žaloby je zabránění vzniku újmy, ke které by mohlo dojít výkonem nebo jinými právními následky žalobou napadeného rozhodnutí, resp. předcházejících platebních výměrů.

[8] Při placení cel se platební výměry stanou pravomocnými nejpozději doručením rozhodnutí odvolacího orgánu, kterým je odvolání zamítnuto, ovšem platební výměry na clo jsou předběžně vykonatelné, pokud není clo uhrazeno ve lhůtě, která činí maximálně 10 dnů od oznámení celního dluhu. Od okamžiku doručení rozhodnutí odvolacího orgánu pak daňovému subjektu běží lhůta dvou měsíců pro podání žaloby. Pokud daňový subjekt spolu s podáním správní žaloby ještě požádá o přiznání odkladného účinku této žaloby, má správní soud dalších 30 dnů na rozhodnutí o takové žádosti. Lze si tedy představit situaci, že správní orgány v mezidobí od podání žádosti o přiznání odkladného účinku do rozhodnutí o této žádosti přistoupí k výkonu platebních výměrů, zahájí daňovou exekuci, obstaví účty daňového subjektu, atd. a následně správní soud vydá rozhodnutí, kterým bude přiznán žalobě daňového subjektu odkladný účinek, který by měl daňový subjekt chránit před výkonem platebních výměrů zpětně ke dni jejich právní moci. Dle závěrů krajského soudu však odkladný účinek nemůže zpětně ovlivnit, co nastalo před jeho přiznáním, tudíž by daňový subjekt v tomto příkladu nebyl před výkonem rozhodnutí správních orgánů nijak chráněn, což je nepřijatelné.

[9] Výkon platebních výměrů na doměřené clo může nastat i několik let před přiznáním odkladného účinku. Stěžovatelce byly dodatečné platební výměry na antidumpingové clo, s desetidenní lhůtou na uhrazení, doručeny dne 5. 6. 2020. Krajský soud však o odkladném účinku správní žaloby, který sistoval výkon těchto platebních výměrů, rozhodl až dne 26. 4. 2022. Pokud by měly být správné závěry krajského soudu, pak navzdory tomu, že odkladný účinek přiznaný usnesením ze dne 26. 4. 2022 působí *ex tunc*, by stěžovatelka nebyla před výkonem dodatečných platebních výměrů celními orgány v období od 15. 6. 2020 do 26. 4. 2022 fakticky nijak chráněna. Stěžovatelka proto navrhuje napadený rozsudek krajského soudu zrušit.

[10] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl její zamítnutí a ztotožnil se s napadeným rozsudkem krajského soudu. Žalovaný v současnosti neeviduje žádný vratitelný přeplatek stěžovatelky.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[11] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal, zda napadené usnesení netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[12] Kasační stížnost není důvodná.

[13] Stěžovatelka zpochybňuje, jak byla v jejím případě posouzena rozhodná právní otázka účinků rozhodnutí o přiznání odkladného účinku správní žalobě na splátky cla uhrazené před rozhodnutím o přiznání odkladného účinku. Totožnou otázkou se nedávno NSS zabýval v rozsudku ze dne 14. 10. 2024, č. j. 5 Afs 287/2023-30. Ze závěrů tohoto rozsudku NSS vychází i v nynější věci.

[14] S podáním žaloby není automaticky spojen odkladný účinek, nestanoví-li zákon jinak. Soud může na návrh žalobce odkladný účinek žalobě přiznat, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Zákon zároveň neurčuje, ke kterému okamžiku dochází k pozastavení účinků napadeného rozhodnutí, neboť v § 73 odst. 3 s. ř. s. pouze stanoví: *Přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.*

[15] Odkladný účinek umožňuje v průběhu řízení zasáhnout do právních poměrů vytvořených správními orgány a na časově omezený úsek tyto poměry změnit tím, že po dobu trvání soudního řízení pozastaví účinky napadeného rozhodnutí. Odkladný účinek pojímá s. ř. s. jako výjimečné opatření, které umožňuje soudu pozastavit právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu; to je však nadále považováno za zákonné a věcně správné do doby, než je zákonným postupem zrušeno (viz rozsudek NSS ze dne 14. 3. 2019, č. j. 8 Afs 4/2018-37; k presumpci správnosti správních aktů viz rozsudek NSS ze dne 18. 5. 2016, č. j. 6 Azs 27/2016-70).

[16] Usnesením o přiznání odkladného účinku žalobě se tudíž pozastavují účinky napadeného rozhodnutí, a to až do doby pravomocného rozhodnutí krajského soudu; po dobu řízení o žalobě napadené rozhodnutí nevyvolává žádné účinky, nelze vynucovat povinnosti jím uložené apod. Pokud však již předtím v mezidobí od pravomocného rozhodnutí správního orgánu do právní moci usnesení o přiznání odkladného účinku žalobě nastaly skutečnosti předvídané napadeným rozhodnutím, nelze je ignorovat a zůstávají odkladným účinkem nedotčeny. Jinými slovy, přiznání odkladného účinku pozastavuje účinky správního rozhodnutí, nerevidují se však ty, které již nastaly. Tento přístup je dle názoru NSS v souladu s principem předvídatelnosti práva a rovněž odpovídá již zmíněné presumpci správnosti správních aktů.

[17] Odkladný účinek tedy pouze odkládá vykonatelnost správního rozhodnutí a pozastavuje jeho účinky. Nereviduje však ty, které již nastaly. K opačnému závěru nevede ani stěžovatelkou zmiňovaný rozsudek č. j. 10 Afs 419/2020-50, v němž NSS řešil otázku, od jakého okamžiku běžela lhůta posečkání pro účely prominutí úroku z posečkání a zda měl daňový subjekt povinnost uhradit celní dluh před tím, než byl žalobě přiznán odkladný účinek. V tomto rozsudku NSS k nyní řešené otázce pouze potvrdil svůj obecný názor vyřčený v prvním (zrušujícím) rozsudku v totožné věci ze dne 23. 1. 2020,

pokračování

č. j. 10 Afs 290/2017-67, a konstatoval: „Ze znění § 73 s. ř. s. vyplývá, že odkladný účinek je přiznáván žalobě a přiznáním odkladného účinku se pozastavují účinky napadeného správního rozhodnutí. O jaké právní účinky se v konkrétním případě jedná, určuje povaha rozhodnutí správního orgánu. Soud by tedy měl vždy zvážit, jaké účinky žalobou napadené rozhodnutí vyvolává a jaký případný dopad do sféry žalobce by mělo jejich odložení (JEMELKA, Luboš a kol. Soudní řád správní. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 591 – 603). Přitom přihlédne k charakteru žalobou napadeného rozhodnutí a posoudí, odkdy je nutné přiznat odložení účinků správního rozhodnutí, a to s ohledem na zájem žalobce, ale i společnosti. Uvedené znamená, že např. odňatá oprávnění zůstávají prozatím zachována, a to i zpětně (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 30. 9. 2008, sp. zn. II. ÚS 1260/07). Pokud správní orgán uložil povinnost k plnění, typicky se bude jednat o zaplacení doměřené daně/clo jako v nyní projednávané věci, a žalobě proti tomuto správnímu rozhodnutí byl přiznán odkladný účinek, pozastavují se účinky správního rozhodnutí zpětně ke dni právní moci rozhodnutí správního orgánu. Tzn., že lhůta k plnění začne znovu od počátku běžet od právní moci meritorního rozhodnutí v řízení o žalobě. Jiný výklad [např. že odkladný účinek působí až od právní moci (resp. vykonatelnosti) rozhodnutí o přiznání odkladného účinku] by byl s ohledem na povahu věci a účinky žalobou napadených správních rozhodnutí (rozhodnutí o odvolání proti dodatečným platebním výměřům) zjevně absurdní a byl by popřen samotný smysl přiznání odkladného účinku žalobě.“ Je však třeba připomenout, že NSS zde řešil právní otázku, zda se v případě přiznání odkladného účinku žalobě proti dodatečným platebním výměřům počítá lhůta pro posečkání platby (určení její poloviny je rozhodné pro prominutí úroků z posečkání) i nadále již od právní moci dodatečných platebních výměřů, tedy bez ohledu na přiznání odkladného účinku. Tuto odpověď sice desátý senát odmítl, a připustil tak, že přiznání odkladného účinku žalobě může vyvolávat určité účinky (zde na určení počátku běhu lhůty) i zpětně ke dni právní moci napadených dodatečných platebních výměřů. Učinil tak ovšem právě proto, že jinak by byla žalobkyně v dané věci fakticky nucena i po přiznání odkladného účinku žalobě dál hradit polovinu posečkané daně, aby splnila podmínky pro prominutí úroků z posečkání. Jinak řečeno, přiznání odkladného účinku žalobě sice v onom případě vyvolávalo určité účinky i *ex tunc*, ale pouze proto, aby ochránilo žalobkyni před povinností plnit i po právní moci usnesení o odkladném účinku povinnost, jež jí byla uložena dodatečnými platebními výměry. Smyslem působení odkladného účinku do minulosti zde tedy bylo ochránit žalobkyni před tím, aby do budoucna (po přiznání odkladného účinku) nebyla nucena plnit odloženou povinnost, jak potvrzuje následující citace: „S ohledem na povahu nyní projednávané věci a dotčenou právní úpravu by totiž přiznání odkladného účinku žalobě zcela postrádalo smysl, **neboť žalobkyně by byla nucena celní dluh přes přiznání odkladného účinku žalobě ve stanovené době uhradit, aby případně mohla splnit podmínky pro upuštění úroků z posečkání.**“ (zvýraznil nyní NSS) Desátý senát tak i v těchto dvou rozsudcích v téže věci sice připustil, jak nyní stěžovatelka zdůrazňuje, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku žalobě může někdy vyvolávat účinky *ex tunc* ke dni právní moci rozhodnutí správního orgánu, to však pouze ve smyslu, aby žalobkyně nebyla i po právní moci rozhodnutí o přiznání odkladného účinku nucena hradit celní dluh. To potvrzuje i bod 40 rozsudku č. j. 10 Afs 419/2020-50: „NSS zdůrazňuje, že rozhodujícím důvodem pro tento výklad tedy byla skutečnost, že přes přiznání odkladného účinku žalobě by žalobkyni brozilo, že by byla ‚nucena‘ celní dluh v původně stanovené době (tedy případně i před uplynutím poloviny doby povoleného posečkání) uhradit, aby vůbec případně mohla splnit podmínky pro možné upuštění od předepsání úroku z posečkání. To je však v rozporu s institutem

přiznání odkladného účinku, neboť jeho přiznání by pro žalobkyni v takovém případě nemělo žádný efekt.“

[18] V nynějším případě se však stěžovatelka nedomáhá ochrany před tím, aby byla odkladným účinkem chráněna před nucením k budoucím platbám po jeho přiznání, nýbrž se domáhá toho, aby způsobem pro ni příznivějším byla *ex post* přehodnocena povaha platby, kterou učinila před přiznáním odkladného účinku. K tomu NSS jasně konstatuje, že pokud stěžovatelka část antidumpingového cla uhradila ještě před rozhodnutím o odkladném účinku, pak přiznání odkladného účinku nečiní z této platby uhrazené na pravomocně vyměřené clo zpětně platbu bez právního důvodu. To není v rozporu s výše citovanými rozsudky desátého senátu, který v nich otázku povahy a důsledků částečného plnění ještě před rozhodnutím o odkladném účinku vůbec neřešil.

[19] Desátý senát v citovaném rozsudku vyšel z nálezu Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 1260/07. Nejvyšší správní soud se již ve své judikatuře vyjádřil, že tento nález nelze univerzálně aplikovat na všechny druhy správních rozhodnutí. Konkrétně již v rozsudku ze dne 14. 3. 2019, č. j. 8 Afs 4/2018-37, uvedl: *„Nález Ústavního soudu ze dne 30. 9. 2008, sp. zn. II. ÚS 1260/07, se zabýval velmi úzkou výsečí správního práva – správním trestáním. Proto také závěry plynoucí z citovaného nálezu nelze zevšeobecňovat natolik, aby je bylo možné aplikovat plošně na jakýkoliv případ mající základ ve správním řízení. Lze si dobře představit, že důsledkem takového zevšeobecnění pro všechny možné případy správního rozhodování mohly by být situace vysloveně neblahé a ani Ústavním soudem v citovaném nálezu nepředpokládané. Ostatně sám tento nález se takovému zevšeobecnění vzpírá, neboť působení odkladu vykonatelnosti spojuje s účinky ex tunc především (zejména) s rozhodnutími přijatými v oblasti správního trestání (srov. v tomto nálezu odst. 23.). Nelze v tomto směru souhlasit s žalobkyní, podle níž závěry opírající se o stručnou citaci nálezu Ústavního soudu II. ÚS 1260/07 ze dne 30. 9. 2008, jsou bez dalšího správné, neboť citovaný nález má prý univerzální platnost pro všechna správní rozhodnutí.“* Obdobně se vyjádřil zdejší soud v rozsudcích ze dne 21. 9. 2023, č. j. 1 Azs 65/2023-37, a ze dne 29. 9. 2021, č. j. 8 Afs 348/2019-35. Ústavní soud totiž rozhodoval za zcela specifické situace, v níž trestní soud při posuzování žádosti o obnovu řízení nezohlednil skutečnost, že byl přiznán odkladný účinek žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, jímž byl přestupci uložen správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel, a následně bylo správní rozhodnutí o spáchání přestupku zrušeno a řízení ve věci zastaveno (tyto skutečnosti byly trestnímu soudu v době rozhodování o návrhu na obnovu řízení již známy). Stěžovatel tudíž podle Ústavního soudu nemohl naplnit skutkovou podstatu trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí. Je zřejmé, že v nyní souzené věci jsou skutkové okolnosti diametrálně odlišné, a proto závěry vyslovené v nálezu Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 1260/07 nelze bez dalšího převzít na platbu části doměřeného cla před rozhodnutím o odkladném účinku.

[20] Nejvyšší správní soud ve shodě s krajským soudem odkazuje na komentář KÜHN, Z. a kol. *Soudní řád správní*. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, z něhož ve vztahu k § 73 s. ř. s. vyplývá, že *„...v případě, že se právní účinky správního rozhodnutí doposud nijak neprojevily (adresát správního rozhodnutí dosud nezapočal s využíváním přiznaného práva nebo s plněním uložené povinnosti), má přiznání odkladného účinku žalobě ten následek, že po dobu trvání odkladného účinku není možné toto rozhodnutí realizovat. Pokud se právní účinky správního rozhodnutí již projevily, vytvoří usnesení o přiznání odkladného účinku fikci, jako by právní účinky ještě nenastaly (viz též bod 7 výše). Tato fikce nicméně směřuje z hlediska časového*

pokračování

do budoucna, nepůsobí zpětně (tj. neovlivňuje, co již podle vykonatelného správního rozhodnutí v mezidobí nastalo, nijak tento stav ve vztahu k uplynulému období zpětně nemění).“

[21] Pokud tedy před právní mocí usnesení krajského soudu o přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí o dodatečném vyměření cla došlo k uhrazení části tohoto dodatečně vyměřeného cla, nestala se takto – v daném okamžiku po právu – uhrazená částka zpětně přeplatkem na clu.

[22] Skutečnost, že stěžovatelka podala žádost o převedení tohoto domnělého přeplatku a následně žádost o jeho vrácení teprve po právní moci usnesení krajského soudu o přiznání odkladného účinku žalobě, nemá ve světle shora předestřené právní názoru NSS význam. Je pravda, že v té době již došlo k suspendování účinků žalobou napadeného rozhodnutí o doměření cla, to však nemůže ovlivnit skutečnosti, které již v minulosti nastaly.

[23] Odkladný účinek totiž pouze sistuje, resp. odkládá účinky napadeného rozhodnutí (platební výměr nelze vykonat, postihnout exekucí), neruší však automaticky veškeré právní úkony, které správce daně či sám daňový subjekt provedl před právní moci usnesení o přiznání odkladného účinku v souladu s právem. Účinky směřují výhradně do rozhodnutí, které je předmětem soudního přezkumu. Příklad uváděný stěžovatelkou ve vztahu k možnému nařízení daňové exekuce ještě před přiznáním odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí, které má být exekučním titulem, je čistě hypotetický a nijak se netýká nynějšího případu, v němž z ničeho nevyplývá, že by vůči stěžovateli byla v onom mezcíase daňová exekuce nařízena. NSS se proto ke stěžovatelkou zmiňované hypotetické situaci nebude vyjadřovat.

IV. Závěr a náklady řízení

[24] Z výše uvedeného vyplývá, že napadený rozsudek krajského soudu není nezákonný z důvodů namítaných v kasační stížnosti. Proto NSS kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[25] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1, větu první, ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatelka ve věci neměla úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, avšak jemu žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, a proto mu je soud nepřiznává.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. října 2024

JUDr. Pavel Molek
předseda senátu